

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET HAVONKÉNT MEGJELENŐ HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOLOZSVÁR,
Majális-utca 24
Telefon 21-58 sz.

Felelős szerkesztő és kiadó:

TÖRÖK BALINT
az EME tb. alelnök-töltékára.

A M. K.-t az E. M. E. tagjai
4 Pengő évi tagdíj ellenében
tagsági illetmény fejében
kapják.

68/1944.

Közgyűlési meghívó

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1944. évi február hó 2-án, szerdán, délután 5 órakor tartja meg

rendes évi közgyűlését

Kolozsvárt, Majális-utca 24. szám alatt levő hivatalos helyiségében, amelyre az egyesület tisztelt Tagjait ezton meghívja.

Kolozsvár, 1944. január 12-én.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ EGYESÜLET
ELNÖKSÉGE.

T á r g y s o r o z a t:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyvhitelesítők kiküldése.
3. Jelentés az egyesület 1943. évi működéséről.
4. Jelentés az 1943. évi zárszámadásokról.
5. Az 1944. évi költségelőirányzat előterjesztése.
6. Tagdíjak felemelése.
7. Méhész-szövetkezet alakítása.
8. Igazgató-választmányi tagok választása. (Kiegészítés.)
9. Indítványok, amelyek az alapszabályok értelmében a közgyűlés előtt 8 nappal az elnökséghez írásban beadandók.

A közgyűlés után folytatólagosan Farkas Árpád gazd. főiskolai tanár, az EME. üzemi osztályának vezetője előadást tart az 1943. évben gyűjtött üzemstatistikai adatok feldolgozásának gyakorlati eredményeiről.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület igazgató-választmányának jelentése az egyesület 1943. évi működéséről

Az 1943. év is, méhészeti szempontból még mindig a katasztrófális esztendőök közé tartozott. A méhállomány áttelelésére ismét a cukorral való etetéshez kellett fordulnunk Erdélyszerte. Kevés cukrot kaptunk súlyos kötelezettséggel, drága áron. Ennek ellenére, az állomány megmentése érdekében, nemcsak hogy ezt vállaltuk, hanem még nagyobb terheket és kötelezettségeket is kell vállalnunk a tavaszi cukorigénylés alkalmával, ami igen sok helyen nem lesz elkerülhető, ha végpusztulásnak nem akarjuk kitenni méhcsaládjainkat.

A jól indult tavaszt olyan szárazság váltotta fel, mely a tél beálltaig lehetetlenné tette a nektárképződést. Így a méhlegelők nem voltak kihasználhatók. A méhlegelők javítása érdekében több oldalról tett lépéseket az egyesület általánosságban. Ezenkívül a hársfák védelme érdekében megkereste Kolozsvár városát és több községet megkeresett a különleges méhlegelők javítása, akácok telepítése érdekében egy szebb jövő reményében.

A földművelésügyi minisztériumban a magyar méhészeti ügyek intézésének legfőbb fórumán a lefolyt év folyamán több, a méhészeti ügyét érintő személyi változás történt. Elsősorban is a mezőgazdasági érdekképviseleti szervek tisztikarából *Konkoly-Thege Sándor*, OMGE igazgató földművelésügyi államtitkárrá neveztetett ki, akinek személyében a méhészeti ügye, az állattenyésztési kérdések elsőrendű szakértőjének kezébe került. *Dr. Schandl László* miniszteri osztálytanácsos kezéből *dr. Jeszenszky Árpád* kertészeti igazgató vette át a Földművelésügyi Minisztérium kertészeti és méhészeti osztályának vezetését, aki az ügysz-

tály átvétele óta eltelt rövid idő alatt is számos tanújelét adta annak, hogy a méhészársadalom érdekképviseleti szerveivel egyetértőleg, megértő együttes munkával óhajta a magyar méhészeti ügyét előbbrevinni. *Dr. Órösi Pál Zoltán* méhészeti főfelügyelő úttörő munkája ilyen körülmények között bizonyára hamarabb fogja érzetetni jótékony hatását országszerte.

A lefolyt évben több, a méhészeti közvetlenül érintő rendelet és rendelettervezet jelent meg, amelyeket a Méhészeti Közlöny hasábjain részletesen ismertetett az egyesület. Így rendelet jelent meg:

1. *a méz fogalmának meghatározásáról*,

2. *a méhviasz és mülép előállításának és forgalombahozatalának szabályozásáról* (11.400/943. F. M. sz. június 22. Lásd a M. K. 1943. aug—szept. sz.),

3. *az 1943. évi mézárakról* (35.800/943. F. M. sz. a. L. a M. K. júliusi sz.),

4. *a méhek nyúlós költésrothadásának megelőzéséről és leküzdéséről* (257.200/942. F. M. sz. a. L. a M. K. 1943. febr. 1-i sz.),

5. *a méhetető cukor engedélyezéséről* (187.200/943. F. M. sz. L. a M. K. nov. sz.),

6. *Rendelettervezet készült a viasz-fertőtlenítő gépek használatának szabályozása céljából.* A Földművelésügyi Minisztérium a rendelettervezetet véleményezésre megküldte az érdekképviseleti szervezeteknek, így az Erdélyrészi Méhészegyesületnek is.

7. *Rendelettervezet készült a vándorméhészet egészségügyi szabályozása tárgyában is.* A Földművelésügyi Minisztérium a rendelettervezetet szintén megküldte egyesületünknek is véleményezésre.

A mézárak az 1943. év folyamán is rögzítve voltak, az 1942. évi 4.10 Pengővel szemben 5.40 Pengőben kilógrammonként. Üvegben kímérve kg.-ként 10—40 fillér és az üveg ára volt felszámítható a méz árához.

A viaszárak 16—18 P között mozogtak. A műlép ára 22—25 P volt. A műlépnek való feldolgozás díja 5—6 P, vagy a beküldött anyag 25%-a. Viaszfertőtlenítés kg.-ként 1 P volt.

A méhcsaládárak kasban 40—60 P, országos kaptárban 80—120 P, rakodókaptárban 100—140 P, NB. vándorkaptárban 200—350 P, júniusi rajok kg.-ja 15—30 P.

Kaptárárak: Erdélyi kaptár 45—56 P, NB rakodó kb. 60 P, NB fekvő kb. 120 P.

A méhésztársadalom országosan való egységes szervezése és csücszerv létesítése érdekében a lefolyt évben több hivatalos és félhivatalos megbeszélés folyt Budapesten, amelyeken egyesületünk is képviseltette magát. Egységes megállapodásra jutni eddig nem sikerült. Ez nem azt jelenti azonban, hogy a közeljövőben egy szerencsés fordulattal az ügy rövidesen kedvező megoldást nem nyerhet, a meglévő egyesületek autonómiájának sérelme nélkül.

Itt említjük meg, hogy az egyesület 1943-ban elkészítette a Méhészkörök szervezeti szabályait és közölte a M. K.-ben. Azokat különnyomatban is kiadta.

A méhegészségügy terén örömmel állapítjuk meg, hogy az 1942. évi december 17-én a Földművelésügyi Minisztériumban tartott szakértkezleten a méhésztársadalmi érdekképviseleti szervek véleményének meghallgatása után, a méhek nyúlós költésrothadásának leküzdéséről és megelőzéséről részletes rendelet jelent meg 1943. évben. Az EME egyelőre szűk körzetben a kolozsvári méhészköre út-

ján az összes kolozsvári méhcsaládokat felülvizsgáltatta két megbízott tagjával és a beteg, vagy gyanús családokat kiirtatta, vagy zár alá vette hatóságilag, a baj gyökeres megszüntetéséig. Az egyesület ezirányú munkáját Kolozsvár város is hatékonyan támogatta és ez ügyben külön rendeletet is adott ki. Ezt a munkát azonban Erdélyben minden községben végre kellene hajtani.

A Méhészeti Közlöny terjedelmének növelése és tartalmának színessé és változatossá tétele érdekében az egyesület erején felül áldozott. A nyomdai költségek százszázalékkal emelkedtek, ezzel szemben az egyesület eddig nem emelte a tagdíjakat. Ez azonban az 1944. évben már elkerülhetetlen lesz. A szerkesztés munkájában dr. Mócsi Károly titkár és Balogh Jenő szerkesztőségi bizottsági tagok fejtettek ki értékes, önzetlen munkásságot. Amidőn úgy fenti tagtársainknak, mint a lap többi kedves munkatársának ezúton mondunk köszönetet közérdekű munkánk támogatásáért, nem mulaszthatjuk el a Földműv. Minisztérium Erdélyi Kirendeltségének is hálás köszönetünket kifejezni azért az erkölcsi és anyagi támogatásért, amely lényegesen hozzájárult ahhoz, hogy a M. K. csaknem egész éven át 16 oldal terjedelemben jelenhetett meg.

A M. K. résztvett az Országos Sajtókamara szakajtó kiállításán. A kiállítás bíráló bizottsága a M. K.-t bronzéremmel tüntette ki.

Az egyesület nagyobb példányszámban megszerezte tagjai részére kedvezményes áron a dr. Örosi Pál Zoltán tollából a Gödöllői Méhészkönyvtár kiadásában megjelent „Egyszerű anyanevelés” című füzetet, mely a M. K. kiadóhivatalánál megrendelhető 80 fillér és a postai portó előzetes beküldése mellett.

A M. K. mellékleteként megküldötte az egyesület a tagoknak dr. *Örösi Pál Zoltán* tollából u. cs. a *Gödöllői Méhészkönyvtár* kiadásában megjelent a *méhek cukorral való etetéséről* és a méhek inséges időben való betelepítéséről szóló füzeteket.

Az egyesület villanyerőre berendezett kaptárkészítő üzemének ügyéről már a tavalyi közgyűlésen bejelentettük, hogy eszalassúsággal haladunk e téren a cél felé. Evekbe került, amíg a jogos tulajdonunk egy részét megkaphattuk és az előirányzott 5000 Pengőt 730 Pengővel meghaladó költséggel kijavíthattuk. Ezek ellenére reményünket még mindig nem adjuk fel, hogy régi virágzó üzemünk ismét büszkesége lesz egyesületünknek. A lefolyt évben a motorok beszerzésének engedélyét biztosítottuk. Az 1944. évben remélhetőleg azok elkészülnek és megvásárolhatjuk. A gépszijak már megvannak. A Földmív. Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége részére 1100 kaptár készült 1943-ban, a bérbeadott egyesületi gépeken.

Az anyagihiány a kaptárkészítés terén is tapasztalható, amennyiben szegét és drótot igen nehéz biztosítani a munkálatokhoz.

A *méhetető cukor* kiosztásában csak a méhészek igazolásával vettünk részt. Méhcsaládonként 4 kg. cukor volt beszerezhető, ipari cukor áron. A vonatkozó rendelet értelmében minden 2 kg. cukor után 1 kg. méz szolgáltatandó be 1944. augusztus 31-ig rögzített áron közellátási célokra.

Méhészeti tanfolyamot csak egyet rendezhetett az egyesület, azt is a Földmív. Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége működési területén kívül eső Biharugrán, mert a tanfolyamok rendezése szabályozás alatt állott. Ezért a tanfolyamok tartása átmenetileg szünetelt. Méhészeti tanfolyamok tartása iránt

érdeklődtek: Bihar vármegyéből Berettyószéplak, Margitta és Nagyvárad. Háromszék vármegyéből Kovászna, Kolozs vármegyéből Kolozsvár, Szilágy vármegyéből Erőlaszi, Szolnok-Doboka vármegyéből Cegőtelke, Kispujon és Somkerék, Udvarhely vármegyéből Homoródalmás és Homoródszentmárton.

A Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége rendezésében Kolozsvárt egy sikeres előadóképző tanfolyam, Nagygalambfalván szeptember 6-tól 12-ig Urhegyi József vezetése alatt kezdők részére egy 12 napos tanfolyam tartott.

Itt kell megemlékeznünk az év folyamán rendezett méhészeti előadásokról, amelyeket Kolozsvárt dr. Koppán József méhészeti felügyelő tartott vetítettképekkel. Az EME kolozsvári méhészköre minden hónap második szerdáján méhészeti összejöveteleket és előadásokat rendezett.

A *méhlegelők feljavítása érdekében* az egyesület az 1943. évben is osztott ki díjtalanul mézelő növénymagvakat és kisebb számban csemetéket.

A *méhekkal való vándorlás* rendezésére régi terve az egyesületnek. Ismertette a jobb vándortanyákat, a szállítási lehetőségeket és kedvezményeket stb. az 1943. évben. *Balogh Jenő* és *dr. Mócsi Károly* tagtársunkat kiküldte az egyesület a vándorlásnak a helyszínen való tanulmányozására. Tagtársaink gazdag tapasztalataikról cikksorozatokban számoltak be a M. K.-ben, sőt maguk is gyakorlatilag is megtették az első lépéseket e téren, amelyek igen szép sikerrel jártak.

Méhészkönyv. A Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltségének anyagi támogatásával egyesületünk az elmúlt év során megindította az erdélyi méhészeti

számtartás statisztikai anyaggyűjtését, ami tagjaink élénk részvétele mellett biztató kezdetet jelent. Felhívásunkra 1943-ban 70 erdélyi méhésztársunk vállalkozott a Méhészkönyv vezetésére, akik közül ötvenen lettek elget kifogástalanul feladatuknak. Így abban a helyzetben vagyunk, hogy 50 méhészet adatait feldolgozhatjuk és az 1943. évi mérleget megállapíthatjuk. Ez a munka most van folyamatban, és egyesületünk tervbevette. — megfelelő eredmények esetén — a feldolgozott adatok közreadását. Az 1944. évre nézve az adalgyűjtés további kiterjesztését vettük tervbe, az volna a célunk, hogy ebben az évben a vizsgált méhészetek száma megközelítse a százat. A Földművelésügyi Minisztérium kirendeltsége támogatását továbbra is kilátásba helyezte és így csak rajtunk, illetőleg t. Tagjainkon múlik, hogy ezt a célt el is érheszük. Elnökségünk minden eszközzel igyekszik azt megvalósítani. Többszöri felhívást tettünk közzé lapunkban, amelyekben tagjainkat jelentkezésre szólítottuk fel. Ezenkívül egyénileg is megkerestük múltévi adatszolgáltató tagjainkat a további munka érdekében. Ennek ellenére a jelentkezések nem folynak olyan mértékben, ahogyan az kívánatos volna. Ezért újból ezúton is felkérjük tagjainkat, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt ebben a munkában.

A Méhészkönyv adatainak összeállításában résztvettek *Farkas Árpád* mezőgazdasági főiskolai tanár irányítása mellett *Stief Ottó*, *Török Bálint*, *dr. Mócsi Károly*, *dr. Koppán József* és *Balogh Jenő*.

Kaptármérleg és mézpergető kiosztás. A Méhészkönyv vezetésével kapcsolatban felmerült annak a szüksége, hogy kaptármérlegeket és mézpergető gépeket juttasson az egyesület elsősorban az üzemsztiszttikai adatokat szolgáltató

méhészeknek, a méhészköröknek, iskoláknak, szaporítótelepeknek. E célból 20 drb. pergető és 20 drb. kaptármérleg 50%-os kedvezmény mellett való kiosztását tette lehetővé a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége. Az akció az 1944. évben is folyik.

Pároztató állomások létesítéséhez is nyújtott segítséget a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége és mégsem tudtunk annyira menni, hogy ha 3—4 állomást nem is, de legalább egyet fel tudtunk volna állítani. Amikor a megvalósulás előtt állott az első állomás létesítése, az érdekelt méhésztársunkat behívták katonai szolgálatra. Az idei évnek azonban nem szabad eltelnie anélkül, hogy ezt meg ne valósítsuk. Ezért kérjük úgy a székely, mint az észak-erdélyi vármegyék méhészeit, hogy az egyesületet támogassák terveinek megvalósíthatóságában. Legalább négy pároztató állomást kell az idén feállítanunk.

Kedvezményes áru kaptárakat osztott ki a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége azok között a méhészek között, akik erre legjobban rá voltak szorulva, így a rokkant katonák, sokgyermekes családok között és kárpótlásként ídott olyan méhészeknek, akik a költsérothadás pusztítása miatt kénytelenek voltak méhállományukat kaptárostól elégetni és megsemmisíteni. Az akció az 1944. évben is tovább folyik. A kérések a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége, Kolozsvár, Bartha Miklós-utca 13. sz. címre küldendők be.

Szaporító telepeket állított fel a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége Esztáron, Bede Gyula református lelkésznel, a mezőgazdasági főiskolán Kolozsvárt és két gazdasági iskolánál, mindenütt 100—100 család beállításával. A szaporítótelepek célja Er-

dély megeszappant méhállományának gyarapítása. A méhcsaládok kiosztása az 1944. évben veszi kezdetét. A méhcsaládok igénylése iránti kéréseket a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltsége, Kolozsvár, Bartha Miklósu-utca 13. sz. címre kell beadni.

Egy vándorméhész szövetkezet alakítását vette tervbe az 1944. évben az EME, amelynek célkitűzését, aláírási felhívását a Méhészeti Közlöny mai, február 1-i számában közöljük.

A viaszfertőtlenítést az 1943. évben megkezdette az egyesület. Amióta az EME viaszfertőtlenítő gép felett rendelkezik, fertőtlenítés nélkül nem adott ki műlépet. A fertőtlenítő gép *Tóth István* választmányi tagtársunknál van elhelyezve (Hónvéd-utca 78) a műlép prüssel együtt, míg alkalmas helyen székházat nem szerezhett magának az egyesület.

Az egyesület beléletéről jelentjük, hogy az egyesület alapszabályait a belügyminisztérium kérésünkre módosította oly értelemben, hogy a közgyűlések határozatképességéhez nem kell a tagok egyharmadának jelen lennie, hanem 40 tag jelenléte elegendő. A módosítást az a körülmény indokolta, hogy a mai háborús nehézségek, katonai behívások miatt közgyűléseink esetleg határozatképtelenek lettek volna első összehívásra és ez sok felesleges költséget okozott volna tagjainknak. A második közgyűlés pedig a megjelent tagok számára való tekintet nélkül hozott volna határozatokat igen nagy jelentőségű kérdésekben.

A lefolyt évben hat igazgatóválasztmányi, egy rendes, egy rendkívüli és nyolc bizottsági ülést tartott az egyesület.

A titkári hivatal 2543 ügydarabot iktatott, a pénztár 1628 tételt könyvelt.

Az EME 60 éves fennállásának ünneplését az 1943. évről is elhalasztotta az egyesület a háborús viszonyok és a rossz méztermés miatt.

A Földművelésügyi Minisztériumban, valamint a Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi Kirendeltségénél és az EMGE-ben tartott méhészeti tárgyú szakértekezleteken, megbeszéléseken és szemléken *Poehl Béla* elnök, *Török Bálint* tb. alelnök-főtítkárr és dr. *Mócsi Károly* titkár képviselték az egyesületet. Az egyesület a házsongárdi méhészeti telepének lakóházát az egyesület újból fedette zsindely helyetti cseréppel.

Az egyesületi székház vásárlására irányuló törekvéseink megfelelő anyagi fedezet hiányában nem vezettek sikerre. Ma már rendelkezésünkre állana kétszer akkora összeg, mint amennyiért két évvel ezelőtt egy hatalmas telket, épületekkel vehettünk volna. Sajnos azonban, azóta a telek értéke a ma rendelkezésünkre álló összegnek kétszeresére emelkedett. Nem vettük le azonban a programról a székház vásárlásának tervét, mert ez az egyesület jövőbeli működésének szilárd alapjául szolgálna.

Az egyesület anyagi viszonyairól a zárszámadások nyújtanak felvilágosítást. A zárszámadásokat a számvizsgáló bizottság átvizsgálta és annak eredményeiről a következő jelentést terjesztette be:

Mélyen tisztelt Igazgató Választmány!

Alulírottak az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1943. évi zárszámadásának megvizsgálására kiküldetvén, ezen tisztünkben eljárunk, a zárszámadásokat folyó évi január hó 18-án megvizsgáltuk. Van szerencsénk erről jelentésünket a következőkben megtenni:

A pénztári napló bevételi és kiadási tételeit a szabályszerűen kiállított nyugtlak, utalványok, szám-

lák, ellennyugták és egyéb okmányokkal összehasonlítottuk és azokat helyesnek találtuk. Megvizsgáltuk a főkönyv, segéd- és számlakönyvek rovatait és tételeit, itt is mindent a legnagyobb rendben találtunk.

Javasoljuk, hogy az elnökségnek és pénztárosoknak a felmentvény megadásáék.

Kolozsvár, 1944. január 18.

Farkas Árpád sk.,
Gidófalvy István sk.,
számv. biz. tagok

Az egyesület taglétszámáról a következő kimutatás nyújt részletes tájékoztatást:

	Alapító	Rendes	Tiszteletbeli	Összes tag
Taglétszám 1943. január 1-én	13	1218	10	1241
Évi gyarapodás	—	471	—	471
Összesen :	13	1689	10	1712
1943. év folyamán törölve	—	82	—	82
Taglétszám 1943. december 31-én	13	1607	10	1730

A tagdíjak összegét revízió alá kell vennünk, mert az élet minden terén mutatkozó drágulás, a nyomdai költségeknek hivatalosan történt 70%-os emelése, a papírárak jelentős emelkedése, az összes lapokat arra kényszerítette, hogy előfizetési díjaikat emeljék. A miniszterelnökségi és országos sajtókamarai rendeletek értelmében a M. K. árát is kénytelenek vagyunk felemelni folyó évi január hó 1-től kezdve. A papír, nyomda és egyéb költségeken kívül a postai szállítási díjak is emelkedtek. Ezek együtt több, mint 100%-os áremelkedést jelentenek. Az EME tagdíjak mindenkor átlag 2 kg. méz árával voltak egyenlők a múltban is. Ha most 10 Pengőre emeljük a tagdíjakat, az 5.40 Pengőben rögzített méz ára kétszerese alatt maradunk még mindig.

Tudjuk, hogy t. Tagtársaink megértik a tagdíjemelés szükséges voltát és a kényszerítő körülményeket. Az általános áremelkedések miatt ez nem is jelent megterhelést. A lap terjedelmét, sem pedig annak színvonalát nem szállíthatjuk le. A M. K.-re pedig szükségünk van, ezért nincs más mód a

kérdés megoldására, mint a tagdíjak emelése. Reméljük, hogy a tagdíjaknak 4 Pengőről 10 Pengőre való emelése biztosítani fogja a lap előállítását az 1944. évre, t. Tagtársaink pedig szívesen hozzák meg ezt a csekély áldozatot a közérdekében.

Szakvéleményt, tanácsot és felvilágosítást adott az egyesület hatóságoknak, egyesületeknek, magánosoknak, stb. számtalan esetben.

Az egyesület kebelében működő méhészkörök vannak Kolozsvárt, Marosvásárhelyt, Zilahon, Sepsiszentgyörgyön, Székelyudvarhelyt, Székelyzsomboron, Homoródszentmártonban.

A fentiekben volt szerencsénk összefoglalni röviden az EME igazgatóválasztmányának 1943. évi működéséről szóló jelentését. Tisztelettel kérjük a jelentés szíves tudomásulvételét és a felmentés megadását.

Kolozsvár, 1944. január hó.

Pohl Béla sk.,
elnök.

Török Bálint sk.,
tb. alelnök, főtitkár.

VAGYON

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1943. évi mérlege.

TEHER

Sor- szám	Főkvi szám	1942. december 31.	P	f.	Sor- szám	Főkvi szám	1942. december 31.	P	f.
1	4	Mézértékesítési számla (üveg)	216	67	1	2	Alapítódíj számla	413	13
2	6	Takarékpénztári betét számla	3266	54	2	17	Hadikölcsön számla (Erdélyi Bank)....	200	—
3	10	Értékpapír számla	283	33	3	23	Folyó számla	3538	46
4	11	Ingtalan számla	1000	—	4	22	Vagyon számla	5862	20
5	15	Adósok-hitelezők számlája	692	23					
6	16	Felszerelés (leltár) számla	1047	79					
7	30	Készpénz	3507	23					
			10013	79				10013	79

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1943. évi eredménye és az 1944. évi költségelőirányzata.

VESZTESÉG

NYERESÉG

Sor- szám	Főkvi szám	1943. december 31.	1943. évi			Sor- szám	Főkvi szám	1943. december 31.	1943. évi				
				Költség- előirányzat 1944. évre						Költség- előirányzat 1944. évre			
1	9	Tiszteletdíjak számlája ..	3705	—	4425	—	1	32	Tagdíj számla	4893	99	8925	—
2	36	Adó számla	130	71	150	—	2	5	Kamat számla	271	20	200	—
3	24	Rendkívüliek számlája ..	1583	58	500	—	3	33	Irodalmi számla	2417	35	100	—
4	25	Tanfolyam számla	174	81	200	—	4		Rendkívüliek számlája (államsegély)	—	—	2000	—
5	28	Méhészeti Közlöny számla	3924	65	4250	—	5		Tanfolyam számla	—	—	—	—
6	29	Költség számla	1536	84	1500	—	6		Veszteség	4442	90	—	—
7	7	Telepfenntartási számla ..	928	85	100	—							
8	40	Méhészkör számlája	41	—	100	—							
9		Nyeresség	—	—	—	—							
			12025	44	11225	—				12025	44	11225	—

Kolozsvár, 1943. december 31.

Török Bálint s. k.
tb. alelnök-főtitkár.

Pohl Béla s. k.
elnök.

Szathmári Ilona s. k.
pénztáros

Fenti számadásokat megvizsgáltuk, okmányokkal, fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk, mindenben rendet találtunk.

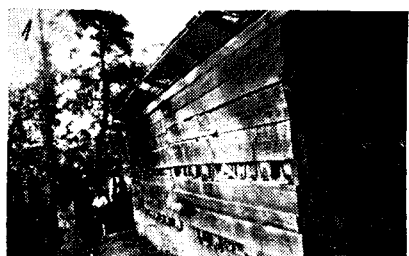
Kolozsvár, 1944. január hó 18.

Gidófalvy István s. k.
számvizsgáló biz. tag.

Farkas Árpád s. k.
számvizsgáló biz. tag.

Egy somosi (nyárádmenti) méhészet

Az egész falu 120 méhesaládjából 103 egykézben van. Tulajdonosa 1922-ben jött oda semmi nélkül, mint lakatos. Ma háza, 3 hold földje és saját kezével készült 103 kaptáros méhesaládjára. Ez a fő jövedelemforrása.

1. A méhész és méhszűze.

Kaptárai mind országosak, egy néhány 4 soros, a többség 3 soros. Más kaptárt nem próbált ki, mert a keretdrótozástól irtózik. Mindjárt bizonygatja, hogy kiváló kaptár, csak legyen jó év hozzá. A tavaly mintegy 1050 kiló méze volt, az idén 400 kiló.

Fejlődése 8 év alatt érte el a 100-as létszámot. 1922-ben vett

egy kas méhet, az el is pusztult. 1923-ban egy utórajt szerzett. 1924-ben lett 3 raja. A következő évben készítette az első kaptárt.

2. Feljegyzéses kaptárajtók, balról a gazda.

jó év volt. 1930-ra elérte a 100-at, olyan év volt, hogy július végén állandóan pergetett, volt talán 40 kiló is sok családtól.

Raktáron tartjuk az erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat napi áron.

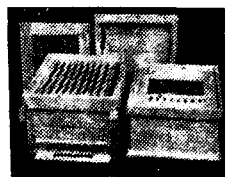

Megrendelésre vasúton is szállítjuk. Készítünk rendelés után bármilyen más kaptárokat is. — Gépen csapozott vályus keret *kapható*.

Kérdésre válaszbóllyeg ellenében válaszolunk. Nagyobb megrendelések esetén külön árajánlattal szolgálunk.

Rendeléskor 50% előleget kérünk.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

VÁRADI BÉLA villanyerőre berendezett kaptárkészítő üzeme Kolozsvár, Szigligeti-u. 38.

Kaptárai ajtóközepe kívül fehérre van festve s erre ceruzával sűrű sorokban 5—6 évi feljegyzések az anyára, rajzásra vonatkozóan. Az az ő könyvvezetése. Meg is kérdezzük, hisz abban, hogy kiváló anya utódai közül sok a kiváló. Lemondóan legyint kezével, úgy lenne, ha nem volnának a herék ellenőrizhetetlenek. Így megtörténik, hogy ugyanazon család, illetőleg anya utóda már silány. Különben is egyedül van a faluban nagyobb állománnyal s a vérfrissítésre is gondolt s nem egyszer hozott szomszéd falukból rajokat.

A napokban volt egy élménye. látott egy párzást, az anya a beszálláskor a here belfoszlányával ment be a kaptárba s négy nap mulva látta, egy pár petét rakott.

Betegség ott nem volt, ellenben a méhész gurgyalag, amint ott nevezik húros madár, az elmúlt években igen rákapott méheire. Költöző madár, nagy csapatokban jár. Esős időben, ha a mezőn nem jár a méh, a kaptárokhoz jön, a röpdeszakára száll és egyfolytában 100 méhhez sem lakik jól. Földben, hosszú lyukban rakott fészkekből többet kiásott fia. Ott is rengeteg méh hullát találtak. Védkezésül puskával sokat lelőtt.

Megkérdeztem még, hogy megvan-e elégedve az idei 4 s a tavalyi 10 kilós átlaggal. Bevallja, hogy jó legelő kellene csak s a méhek tizennyit adhatnának játszva, a jó legelő azonban nem tőle függ. A vándorlásban nem hisz, arra se kedve, sem ideje, sem árravaló kaptárai ninesenek.

Dr. Mocsy Károly.

Egyesületi élet

Meghívó.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület f. évi február hó 2-án d. u. 1/25 órakor Kolozsváron, Majális-u. 24. sz. alatt, az egyesület hivatalos helyiségében

igazgató választmányi ülést tart, amelyre a választmány listelt tagjait ezúton meghívja

Kolozsvár, 1944. január 13.

az EME Elnöksége.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A közgyűlés előkészítése.
3. Folyó ügyek.
4. Tagsági ügyek.
5. Indítványok.

Az *EME Kolozsvári Méhészköre* vetítettképes előadással egybekötött rendes havi összejövetelét 1944. február 9-én, szerdán este 6 órakor tartja az EME tanácstermében, a Majális-utca 24. szám alatt. Vendégeket szívesen látunk. *Mócsy István* elnök.

Méhészet:

Dr. Máté Lajos és Társa

BUDAPEST, V. ZOLTÁN-U. 11. SZÁM.

Telefon: 1-157-47.

Dúsan felszerelt raktárunkban méhésztársaink a méhészet körébe tartozó összes cikkeket a legelőnyösebben és a legjobb kivitelben beszerezhetik. — Hunor kaptárakat állandóan raktáron tartunk. Műlepet valódi tiszta méhviaszból minden kívánt méretben gyártunk. 1 pengő földalozási díj ellenében viaszt műlepre beszerelünk.

Állandóan a legmagasabb napi árban veszünk mézet és viaszt

Árjegyzéket kívánatra ingyen küldünk.

Aláírási felhívás

A kivételes gazdasági viszonyok miatt a mézbeszerzés nagy nehézségekbe ütközik, bár megnagyobbodott hazánk és a vándorméhészet fejlődése lehetővé teszi nagymennyiségű méz termelését. Azzal az árral, amellyel a fogyasztók mégis kénytelenek beszerezni a legszükségesebb mézmennyiséget (kg.-ját 15—20 pengővel) egyúttal egy tekintélyes teljesítményű méztermelő üzemet lehetne létesíteni szövetkezeti alapon, pusztán a fekete piactól megmentett pénzen.

Az „Erdélyrészi Méhész Egyesület” elhatározta, hogy a „Szövet-ség” szövetkezeti központ kötelékében és az EMGE erkölcsi és anyagi támogatása mellett „Erdélyi Vándorméhész Szövetkezet” néven Kolozsvár székhellyel egy

v á n d o r m é h é s z s z ö v e t k e z e t e t

alapít. A szövetkezet célja tagjai és a közellátás részére elsőrendű méz termelése, méhcsaládok eladás céljából való szaporítása, a méhtenyésztés nemesítés útján való fejlesztése és értékesítés céljából való anyanevelés. Ezt a célt egy kb. 300 kaptaras méhészet felállításával és a korszerű vándorlási lehetőségek kihasználásával akarja megvalósítani. Egy méhcsalád jó vándorkaptárban kb. 400 pengőbe kerül, ezért mintegy 120.000 pengő tőkére van szükség, amelyet nyilvános aláírás útján üzletrészjegyzéssel kell összehozni.

Egy üzletrész 40 pengő s a belépési díj üzletrészenként 2 pengő. Szükséges tehát kb. 3.000 üzletrész jegyzése. A szövetkezeti jog által előírt kötelező alapszabály szerint a szövetkezetnek jogi személy is tagja lehet. Ha néhány intézmény vagy beszerzési csoport biztosítja az érdekkörébe tartozó háztartások évi mézszükségletét, úgy a szükséges tőke összegyűl.

A szövetkezet feladatának tekinti azt, hogy minden 40 pengős üzletrész tulajdonosának évi egy kilogramm elsőrendű mézet adjon ki a mindenkor hatósági áron (amely ma 5 pengő 40 fillér). Évi 10 kg. biztosítására 10. évi egy mázsa méz biztosítására 100 üzletrész jegyzendő.

Aláírni és befizetni 1944 február 14-ig lehet az „Erdélyrészi Méhész Egyesület”-nél (Kolozsvár, Majális- u. 24. telefon 21-58) és dr. Mocsi Károlynál (Kolozsvár, Király u. 34. telefon 25-74). Aláíráskor befizetendő a belépési díj és a jegyezni szándékolt üzletrész 10%-a, a másik 90%-a az alakuló közgyűlés után 8 nap alatt.

Bővebb felvilágosítás az aláírási helyeken szerezhető.

Kolozsváron, 1944 január hó 15. napján.

Az „Erdélyrészi Méhész Egyesület” nevében

Pohl Béla, elnök.

Török Bálint, tb. alelnök-főtítkár.

Dr. Mocsi Károly, jegyző-titkár.

Méhészlevelekből

A *füzike (epilbium) szeszélyes voltáról* írt Balogh Jenő Felsőcserenátonból. Július elején vitte fel erdei vágterületre 30 családját s három hét múlva minden eredmény nélkül hozta haza. Pedig volt epilobium bőven, egy 40—50 holdas csodaszép észak oldal tele, de sem nektár, sem eső nem akadt. Kevésel odább, dél felé a patak mentén *fehér heréből a legnagyobb szárazság alatt is hordtak*. Az ott vásárolt 3 raja kiépítette fészket és méze is van. Az otthoniakat pedig etetni kellett. Zárt helyiségben telettet, a kaptárakat lemérte.

A *méhszűrés ellen új füstölő szerkezetet* készített Juhász István szatmárhegyi méhésztársunk. Füstölő anyagként a dohányt találja a legjobbnak s hogy a nem dohányosok is füstölhessenek a kölnivízfüvő szerkezetből kiindulva szerkesztett egy irányítható füstölőt. A gumigömb beszívó szelepén kívül alkalmaz a gömbre még egyet megfordítva. A beszívó szelepre készített egy menetes szivarszípkát és egy szintén menetes hüvelyt, ebbe helyezi a legdurvább dohányból és diófa- vagy meggya levéllel elegyített dohányból jó vastagra készített cigarettát. A gömb beszívja a füstöt és nyomásra a kibocsátó szelepen oda áramlik, ahova irányítjuk. Azt írja, hogy igen hálás, jól működő eszköz.

A *méhmentést* Pila István Zabolapán lakó méhésztársunk úgy képzeli el, hogy kötelezni kell a kasos méhészeket arra, hogy a méheket adják a megmaradó családokhoz, erősödnének és tavasszal jobb erővel indulnak.

Nem kellene engedni a musztikásokat nyílt zsákokkal házalni. A méhek rászállnak és betegséget vihetnek haza. Egyébként ők a leképezések legfőbb okai. „Minálunk vona sok jó hely az erdőkön. Se-

gítség útján meg lehetne vásárolni az egészséges méheket, egyesítéssel kitelelni” és a „tudatlanságot tudományosan ki lehetne használni”.

Ugyancsak a *méhmentés* keltette fel Baracska János palicsfürdői méhésztársunk érdeklődését. Alföldi méhészek előtt kissé hihetetlenül hangzik, hogy a mai világban is ezrével öli a kén a méhesaládokat. A méhmentés és méhkasvásárlás sajnos csak összes lehetséges, de még akkor is a kora őszön, szeptember elejétől. A kolozsvári városi közjóléti szövetkezett megszavazott egy sokgyermekes méhésztársunknak méhmentés (s ezzel állománybeszerzés) céljára 4.000 pengőt, azonban olyan elkésőn, hogy október végén már elkéselt a vétellel, csak a „magnak” megtartott méhesaládokat találta, azokat pedig semmi pénzért nem árulják.

A *méhmentésről* ír Juhász István szatmárhegyi méhésztársunk is. Hosszú cikkének csak tartalmát közölhetjük.

Egyesek üzletszerűen használják ki a falusi méhészek tudatlanságát. Legfontosabb volna a felvilágosítás, de ez addig nem lehetséges, míg minden méhészhöz ei nem jut a méhészeti szaklap. Addig pedig el nem jut, míg az állam nem kényszerít be minden méhészt az egyesületbe. Így az állam nem is tud minden méhészről. A statisztika a 23 szatmárhegyi méhészt helyett négyet ír fel. A megszervezett méhésztábor fel tudná venni a harcot a betegségek és a kenezés ellen is, a biztosítást is megoldhatná. A kasos méhészek is tagjai lévén az Egyesületnek, ha a kasok létszám-apolástani akarnák, jelentenék annak s az kiküldött útján leméretné és kifizetné. Hogy a betegséget ne hurcolja el, a megvásárolt kasokat abban a faluban hagyná 3 évre fel tartásra kiosztva arra érdeme-

seknek. A méhmentők által való összehozást nem tartja lehetőnek, mert a beteg családokat nem lehet felismerni s a fertőzést terjeszteni. Végül törvény által tiltatná meg a

méhek leölését s kötelezne minden méhtulajdonost, hogy bár annyi szakképzettsége legyen, amennyit egy szaklap rendszeres olvasása nyújt.

Eredményjelentés

Márciusi levelemben azt írtam: „... nagy reménységgel nézek a jövő elé...” Most az írhatom, hogy a reménységem nem volt hiába való.

A tavaly az első virágport márc. 29-én hozták méheim. E napig az összes családokat átvizsgáltam és kitakarítottam. A családoknál sok méz és jó tenyérnagyságú, kikeelés előtt álló fiasítás volt, friss petézéssel körítve.

Április első két hete olyan rossz volt, hogy egyetlen méh sem hagyta el a kaptárt. Dacára annak, hogy márc. 25-től ettettem, arra kellett gondolnom, hogy állományomnak legalább fele elpusztul. E rossz idő eredménye később a fiasításon meg is látszott. Nem volt olyan rohamos, mint ahogyan elindult, sőt a hűvös, esős május azt hozta, hogy a fiasítást is be kellett szüntetni. A serkentés sem hatott. Ezután jött a júniusi szárazság.

Az első mézet a jüzfáról hozták, aztán május 5-én a szilváról. Ez azonban kevés volt. Akácvirágzás bőven volt, de a szárazság miatt nem sok mézet adott. Ebből az első mézet június 15-én hozták.

Hogy május hónapja méhészeti szempontból milyen mostoha volt, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az első rajom csak július 1-én lett. Tehát a helyi viszonyokhoz mérten egy hónappal később, mint máskor. Ekkorra csaknem az összes családok anyát cseréltek, s mint sípóló rajok jöttek ki. Egy

családot kivéve, mind rajzott, 60%-a kettőt is. Tekintet nélkül ezek milyenségére, 2—3-at összehoztam. Ezt tettem azért, mert az idő késő volt s mert meggyőződtem arról, hogy *jobb a kevés és erős család, mint a sok gyöngye*. A fiasítás ekkor (július 1-én) sok. Mézhozam kevés. Máskor június 25—30 között pergettem, de tavaly remény sem volt reá.

Július első 10 napja esővel vegyes borús, paradics volt. Látszott, hogy kedvezően hat a méhekre. A rét tele volt virágokkal. A kapár rohamosan telt. 20—25-ike között történt a pergetés. Az eredmény: egyre-másra családokint 10 és fél kg. volt.

Ezután háládatlan lettem hozzájuk, pedig úgy szeretem őket. Kationa voltam, nem dolgozhattam velük, de az őszi átvizsgálást megtartottam. Sok mézet találtam náluk. A betelelést a Méhészeti Főelőnyben leírottak szerint végeztem.

Hogy a kedvezőtlen idő dacára is szép eredményt értem el, annak tulajdoníthatom, hogy erős, egészséges családokat, bő mézzel teleltem s hogy a község közelében sok napraforgót sikerült termeltetnem, melyből a téli eleséget bőven tudták biztosítani.

Jövő tervem, hogy a legelő gyarapításának érdekében még többet tegyek.

Józsa Benjámín,
ig.-tanító, Kézdisárfalva.

A vasúti szállításról

Désen méhészkedem, legelője gyenge. Tavaszi gyümölcsvirágzás után van ugyan egy kevés akác (nem mézel, valószínűleg a talaj erős só-tartalma miatt), de csak a nyárvegi napraforgóból van annyi hordás, hogy a családok a téli szükségletüket meghordják. A legelő szerintem a pillangós takarmány növények termelésével volna feljavítható.

A mostoha körülmények vándorlásra kényszerítettek. 1943. évi tavaszi fejlődés szépen indult. Száraz meleg volt március és áprilisban. A kevés fűzt és gyümölcsöt a családok jól kihasználták, megerősödtek. *Május hó 15-én huszonhárom családdal rakodó kaptárban Érmihályfalvára vándoroltam akácra.* 17-én reggel nyitottam erős szélben, esőben. Az eddigi szép idő hideg esősre fordult, a hőmérséklet +12 és -2 között váltakozott. A méhek csak a déli órákban repültek. *Az akác május 17-től június 3-ig virágzott. Ebből sajnos csak 2 nap volt annyira jó, hogy a hordás számottevő eredményt jelentett.* Habár az előbbi rossz napok nagyon sok kijáró bogarat tettek tönkre, *június 3-án pergettem, 23 családtól 450 kg-ot.*

Akác után nem volt hordás, legelőhiány miatt. Augusztus 3-án tovább vándoroltam Vid megállóhelyre (Hajdu megye) tarlóvirágra, mely a júliusi esők után szépen fejlődött. Mint ismeretes augusztus hónap szinte az egész ország területén száraz volt. Csak szeptember utolsó napjaiban volt eső, így a tarlóvirágból csak a téli szükségletet egészítették ki és jól mentek telelőbe.

Mint vasútas és vándorméhész érdeklődéssel olvastam a szállításról és vándorlásról a „Méhészeti Közlöny”-ben közzétett cikkeket és hozzászólásokat. En, részemről a méhszállításnál felmerült nehézsé-

gek és panaszok kiküszöbölésére szeretnék egy-két jó tanáccsal méhésztársaim segítségére lenni.

A méhészek részéről több esethen hangzott el panasz a kíméletlen tolatás miatt. Rosszindulatú ember mindenütt akadhat. Velem is megtörtént, hogy kíméletlenül tolattak. Tapasztalatból tudom, hogy a legjobb mód, ha a méhész a vonatkísérő személyzetet, de főként a magdonyvezetőt megkéri szépen (magyarosan), hogy a méhekre való tekintettel óvatosan tolasson. Így nem lesz baj. Mert a jó szó mindennel fel ér.

Vándorlás közben találkoztam méhészekkel, akik igen nagy összegeket fizettek fuvardíj címén, mert a MÁV. által adott kedvezményeket nem kérték, vagy rosszul alkalmazták. *Méhek szállítása a vasúti díjszabás szerint kétféle képpen lehetséges. Még pedig: „élő méh”, és „élő méh legelőre”.* Az előbbi semmiféle kedvezményben nem részesül, míg az „élő méh legelőre” kb. 50—55%-os kedvezményben részesül.

Élő méh legelőre: kedvezményes vasúti szállítása a „Függelék” 2019 folyószámú alatt van felvéve, amely tavasztól őszig alkalmazható az ott felsorolt feltételek mellett. *Ez minden MÁV. állomáson megtekinthető.*

Az alábbiakban igyekszem ismertetni csak röviden a méh szállítására alkalmas kocsikat. Vannak Ga, Gga, Ggak négy tengelyes fedett kocsik nagy távolságra igen alkalmasak. Gg, Ggh, Lh szellőzőrácsos (menetközben jó a levegőcsere) Gd, Gp, Gh, Gzk sorozatú (betűjel a koesi oldalán) új rendszerű símán futó, nagykerületű (20—35 m²) fedett kocsik. Ih, Izk, sorozatú nyitott kocsik. *A kocsikat szállítás előtt 2—3 nappal kérjük az állomástól a sorozat feltüntetése mel-*

lett, hogy a MÁV. a kért kocsikat nagyobb távolságból is a kívánt időre küldhesse.

A MÁV. élő méhek részére 2000 kg. gyors-darab-árú, vagy 3000 kg. teher-darab-árú feladása esetén is külön kocsit bocsájt a fél rendelkezésre. Természetesen ezekkel a kocsiakkal utazhatik a méhésztárs (álmás kocsi).

Ha méh-szállítmány súlya 3800 kg.-nál kisebb, darab-árúkénti, ha több, kocsirakománykénti feladása gazdaságosabb.

A MÁV. az élő méh küldeményt a legelső gyorssteher vonattal, vagy ha ilyen nincs, az első alkalmas

személyvonattal továbbítja még akkor is, ha teherárúnak van feladva. Ha a méhésztárs azt kívánja, hogy méheket olyan vonalokon is személyvonattal továbbítsák, ahol gyors-tehervonatok is közlekednek, gyorsárúként kell feladni.

Az uzsora helybéreket a vándorlásnál oly módon lehetne letörni, hogy méhésztársaim a vágányok mentén MÁV. területet bérelnének és nyíltvonali ki- és berakodást kérnének. Így, olcsó területhez jutva a helyszíni ki- és berakodással, a közúti fuvart is megtakarítják.

Sümegei Ferenc, Dés.

FEBRUÁRI — TENNIVALÓ

A téli nyugalom utolsó hónapja, bár a fészekben a fiasítás rendszerint már megindult.

A család nyugalomának egyik leghozzáférhetőbb mutatója a kaptárból eredő zaj. Ha ezt fel lehetne erősíteni, valósággal hanglemezekre kellene venni és így betanítani a méhészeket, hogy fel tudják ismerni az egészséges zsongást és azt, amiből éhségre, szomjúságra, égérhideg, pára, vagy rossz levegő jelenlétére, anyatlanságra lehet következtetni. Egy hallgatócsővel lehet a röplukhoz való lehajladozást elkerülni.

A jó telelés egyik mérőfoka az, hogy az első kirepülés idején hány centiméter átmérőjű fiasítása van a családnak. A téli fogyasztás jelentősen emelkedik, mert most már fiasítás van jelen. Az élelemhiányra tehát fokozottabban figyeljünk. Az éhen pusztuló családok számának jelentékeny százaléka a telelés utáni időszakra esik.

Az idén több méhésztársunk használta ki a zárt telelés előnyét, hogy kevesebb a fogyasztás. Remélhetjük, hogy a gyenge őszi hordást és a cukor késői kiosztását ezzel ellensúlyozhatták és a méhpusztulás elviselhető kis százalékú lesz. A jó telelés egyúttal a tavaszi serkentés megkönnyítője. Jó tavaszi időjárás, jó telelés után korán nagyra fejleszti a családokat, még serkentés nélkül is. A fiasítás megindulása már a fészkek melegebb takarását is megköveteli, ahogy az első tisztulás megtörtént. K.

Apróhirdetések

Megvételre keresem báró Ambrosi Béla „Méh” című könyvét. Címem: Biczó Géza Bácsborsód.

Menekült idősebb méhésztárs megfélemlítést keres méhek kezelésének vállalásával. Cím: Gál Lajos, Nagysolyos, Udvarhely m.

Az erdélyi méhészek gyűlése. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület *Pohl Béla* elnöklete alatt január 12-én tartotta meg az idén első választmányi ülését, amelyen *Török Bálint* bejelentette, hogy az EMGE az erdélyi méztermelés és értékesítés fellendítése érdekében jelentősebb anyagi támogatást biztosított az Erdélyrészi Méhész Egyesület részére. Az igazgatóválasztmány örömmel vette tudomásul és a Székelyföld és Északerdély különleges érdekeinek szemelött tartásával egy munkatervet dolgozott ki, amelyben a méhlegelők feljavítása, a méhtelepítés és nemesítés, a méhbetegségek és ellenségek ellen való küzdelem, a kasos rendszerről a kaptáros rendszerre való áttérés stb. mind külön fejezetet képeznek megfelelő anyagi alátámasztással. A Földművelésügyi Minisztérium Erdélyi kirendeltsége kedvezményes áru kaptár, mézpergető és kaptármérleg kiosztási akciójának tudomásul vétele után a választmány a gyűlés f. évi közgyűlésének idejét február 2-ára tűzte ki és elhatározta, hogy felkéri *Farkas Árpád* gazd. főiskolai tanárt, mint az egyesület méhészeti üzemosztályának előadóját, hogy az 1943. évben gyűjtött mé-

hészeti üzemstatisztikai adatok feldolgozásának eredményeit egy előadás keretében ismertesse. Beható vita tárgyát képezte az 1944. évi méhészeti tanfolyamok ügye, amelyeknek eredményeként az egyesület a f. évben e téren ismét megkezdi alapszabályszerű tevékenységét. Az egyesület 200 m³ fűrészáru kedvezményes áron való kiutalását kérte a F. M. Erdélyi kirendeltségétől kaptárkészítő üzeme céljaira. Majd 35 új tag felvétele után dr. *Koppán József* n. kir. méhészeti felügyelő a Nozémáról tartott vetített képekkel kísért érdekes előadást, végül pedig dr. *Mócsi Károly* előterjesztésében a választmány elhatározta, hogy Erdélyi Vándorméhész Szövetkezet címén egy szövetkezet alakítására felhívást bocsájt ki. A szövetkezet célja a méztermelés és értékesítés a méhcsaládok szaporítása, anyanevelés és méhnemesítés. Egy üzletrész értéke 40 P., jegyzési határidő február 15., a jegyzés helye az Erdélyrészi Méhész Egyesület, Király-u. 34. Az üzletrészt jegyző magán vagy jogi személyek részére üzletrészként 1 kg. mézet biztosít a szövetkezet rögzített áron, amelyből levonásba jön még az üzletrész osztaléka.

Hirdetmény.

(1)

Méztermelő- és értékesítő Hangya Szövetkezet

műlépet, kaptárokat, méhészeti eszközöket

a legjobb minőségben legolcsóbb napi áron hoz forgalomba állandó korlátlan mennyiségben.

Árjegyzéket, felvilágosítást, szaktanácsot díjtalanul ad.

Cím: BUDAPEST, IX., Közraktár-utca 34. // Raktár: IX., Bakács-utca 8.

Postacím: BUDAPEST 48. — Telefon: 187-999.